

uden at hans Opmærksomhed bortledes fra Kørebanen, og saaledes, at han selv i Mørke ikke kan tage Fejl af dem. Jeg gad nu vide, hvordan man overhovedet skulde indrette et Bremseapparat saaledes, at man ikke i Mørke kan tage fejl af det. Man kan jo vel endogsaa ved højlys Dag meget godt tage fejl af det, og hvordan det skal anbringes, saaledes at man ikke i Mørke kan tage fejl af det, det forstaar jeg ikke, og det har Udvalget heller ikke forstaaet. Det er ganske umuligt, og derfor have vi foreslaaet Bestemmelsen strøgen.

Vi have dernæst ment, at det vilde være rigtigt, naar Motorvognene efter Lovforslaget forsynes med to Lygter, at disse Lygter dog ogsaa vare af en saadan Beskaffenhed eller saadan indrettede, at man straks kunde se, at det var en Motorvogn, der kom. Nu er der to Lygter, som kunne findes baade paa Motorvogne og ogsaa paa andre Køretøjer; men naar den ene af disse Lygter f. Eks., som vi have foreslaaet, havde en Streg ned over sig, vilde man straks være i Stand til i længere Afstand at være klar over, at det var en Motorvogn, der nærmede sig. Det vilde ikke forhindre Belysningen i at blive lige god, og jeg tror derfor, at det er en ganske nyttig Foranstaltning.

Naar man i Lovforslaget siger, at Lygterne, naar de ere tændte, skulle kunne belyse Kørebanen mindst 20 m foran, saa er det, at de skulle være tændte for overhovedet at belyse Kørebanen, jo en tydelig og klar Ting; naar de ikke ere tændte, kunne de ikke belyse Kørebanen. Det foreslaa vi derfor strøget, fordi det følger af sig selv.

Saa staar der en Bestemmelse i Slutningen af § 7, som hedder, at Kraftcykler skulle have een saadan Lygte. I det foregaaende omtales de Lygter, Motorvogne skulle have, og naar Motorcykler skulle have een saadan Lygte, vil det sige, at en Motorcykle ogsaa skal have en Lygte, der belyser Kørebanen 20 m foran. Et saadant Uhyre af en Lygte, er det imidlertid umuligt at anbringe paa en Motorcykle, og vi have derfor foreslaaet, at det skal være tilstrækkeligt for disse Motorcykler, naar de have en Lygte, som kan lyse 10 m forud.

Til § 9 er der under Nr. 17 stillet et Ændringsforslag, der kun gaar ud paa, at man enten kan have en Plade, der indeholder Oplysning om Fabrikationsfirma o. s. v., eller kan have det indgraveret paa selve Køretøjet.

I § 10 ere Kraftcykler eller Motorcykler, maa jeg vel kalde dem, med Paahængsvogn stillede lige med Motorvogne. Dette forekommer en Del af Udvalgets Medlemmer mindre korrekt, idet jo disse smaa Paahængsvogne ere af en helt anden Natur end en virkelig Motorvogn. De ere ganske anderledes af Udseende, og de have en ringe Størrelse; de have en langt ringere Sporvidde og ere til langt mindre Gene for Færdselen i det hele taget. Dette Mindretal i Udvalget synes derfor, at man meget godt kunde stille disse Motorcykler med Paahængsvogn lige med Motorcykler i det hele taget. Vi undtage dog derfra Natkørselstilladelsen, som senere er givet til Motorcykler.

Under Nr. 19 til samme Paragraf er der efter Udvalgets Ændring bestemt, at Politiet „skal“ tillade Prøvekørsel paa en eller anden Strækning. I Lovforslaget staar der, at det „kan“ tillade det; det vil altsaa sige, at det ogsaa kan nægte det, og det finde vi ikke, at der er nogen Rimelighed i.

Ændringsforslag Nr. 20 skal jeg senere omtale, det hører med under Ændringsforslag Nr. 32.

Saa komme vi til et Forslag om, at der skal fastsættes en bestemt Afgift for Undersøgelse af disse Køretøjer. Nu skal Ejeren betale Undersøgelsen. Politiet skal ved sine sagkyndige træffe Afgørelse om, „hvorvidt de i Afsnit I. indeholdte Forskrifter ere opfyldte, og om det i øvrigt efter sin Beskaffenhed uden Fare kan benyttes paa offentlig Gade, Vej og Plads. For saa vidt Køretøjet drives ved Damp, skal det paases, at det fyldestgør de for Dampkedler givne særlige Forskrifter. De med den omtalte Undersøgelse forbundne Udgifter udredes af Ejeren“, ligesom senere et Andragende om at faa Køretilladelse ogsaa skal betales. Man har ifølge Andragende fra forskellige Steder prøvet at faa fastslaaet en bestemt Pris for dette over hele Landet; men Udvalget har ikke været klar paa, om den Pris, der her er foreslaaet, 10 Kr. for en Motorvogn og 5 Kr. for en Motorcykle, var rigtig retfærdig, og vi have ikke under Udvalgets Arbejde kunnet faa Oplysning om, hvad der virkelig betales i de forskellige Jurisdiktioner for denne Undersøgelse. Udvalget har henvendt sig til Justitsministeriet for at faa det at vide, og jeg har nu i Dag fra Justitsministeriet faaet denne lille Skrivelse — den indeholder op imod 150 forskellige Skrivelser om Sagen. Jeg er meget taknemmelig for at have modtaget den, men